

REPUBLIKA SLOVENIJA

INFORMACIJSKI
POOBLAŠČENEC

Dunajska cesta 22, 1000 Ljubljana
T: 01 230 9730
F: 01 230 9778
gp.ip@ip-rs.si
www.ip-rs.si

Številka: 007-27/2020/3

Datum: 4. 9. 2020

Ministrstvo za pravosodje

gp.mp@gov.si

**ZADEVA: Predlog o Zakona spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu – EVA
2020-2030-0023 – MNENJE**

ZVEZA: vaš dopis št. IPP 007-217/2020/9 z dne 3. 7. 2020 in priloženo gradivo

Spoštovani,

na podlagi vašega zaprosila z dne 29. 7. 2020 48. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-1) ter 57. člena Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba) v nadaljevanju posredujemo mnenje Informacijskega pooblaščenca (v nadaljevanju IP) k prejetemu predlogu Zakona spremembah in dopolnitvah Zakona o državnem tožilstvu – EVA 2020-2030-0023 (v nadaljevanju predlog zakona).

Uvodoma ugotavljamo, da se vsebinsko spremembe, ki jih ureja predlog zakona, v pretežnem delu ne nanašajo na varstvo osebnih podatkov, ampak gre zlasti za urejanje organizacije in dela državnih tožilcev in Državnotožilskega sveta. Na varstvo osebnih podatkov se posredno ali neposredno nanašajo zlasti člani: 2, 11, 12, 26, 27, 28, 36, 37, 59, 60, 61, 70, 73 in 77. V zvezi s tem ugotavljamo, da je na več mestih npr. (med drugim v členih 11, 59, 70 in 73) ne glede na določbe 38. člena Ustave RS v zakonu ni določena vsebina posameznih zbirk osebnih podatkov in/ali namen posamezne zbirke ali pa je taka opredelitev predvidena s podzakonskim aktom. V tem kontekstu zato opozarjamo, da morajo biti v skladu z 38. členom Ustave RS nabor in namen zbiranja osebnih podatkov določeni z zakonom. Njihovo opredeljevanje zgolj s podzakonskim aktom ni ustrezno.

V nadaljevanju podajamo posamezne bistvene pripombe k posameznim členom.

K 12. členu (spremembe 32. člena ZDT-1)

Ugotavljamo, da je v 6. odstavku novega 32. člena ZDT-1 zelo široko opredeljena možnost izvedbe psiholoških preizkusov s strani Državnotožilskega sveta v izbirnem postopku. V zvezi s tem ugotavljamo, da v nasprotju z določbami npr. glede preizkusov strokovnega znanja, osebnostnih lastnosti, veščin in drugih sposobnosti, ki morajo biti vezani na 'potrebnost za opravljanje državnotožilske službe', pri psiholoških preizkusih ni take navezave na namen oz. ni določen namen tovrstnih preizkusov. IP se ne opredeljuje do same potrebnosti in smiselnosti izvedbe takšnih preizkusov, saj to ni predmet naše presoje. Vendar pa se zdi z vidika jasne zakonske opredelitve ter sorazmernosti posegov v zasebnost kandidatov, kar takšni preizkusi nedvomno so, nujno, da se namen in s tem obseg takšnih poizkusov zameji na podoben način, kot to predloga zakona ureja (v navedenem odstavku) za druge preizkuse.

Iz 6. odstavka novega 32. člena ZDT-1 izhaja, da naj bi se razgovore s kandidati vsaj zvočno snemalo. IP izpostavlja, da iz besedila predloga zakona oz. veljavnega besedila ZDT-1 ni razvidna ureditev, namen in drugi vidiki zakonske ureditve takšnega snemanja, kar bi bilo z vidika jasne in vnaprej predvidljive ureditve snemanja vsekakor priporočljivo, celo nujno.

K 26. in 27. členu (spremembe 77. in 78. člena ZDT-1)

Iz določb novega 77. in 78. člena ZDT-1 je razvidno, da člen ureja vodenje centralne kadrovske evidence, ki jo upravlja Vrhovno državno tožilstvo (v nadaljevanju VDT), pri čemer je določeno, da se osebni spis obdeluje na državnem tožilstvu, kjer državni tožilec opravlja državnotožilsko službo oziroma, kjer javni uslužbenec dela, lahko pa tudi v centralni kadrovski evidenci. Glede na to ni povsem jasno, kateri podatki posledično morajo biti v kadrovski evidenci, prav tako pa ni nedvoumno jasno, kdo je odgovoren za popravke ter točnost in ažurnost podatkov in kateri subjekti vse lahko dostopajo do podatkov. Lahko npr. vsa državna tožilstva dostopajo do celotne centralne kadrovske evidence, ali zgolj do podatkov, ki jih vodijo v osebnih spisih? V tem smislu je iz zakona razbrati, da je edini upravljevalec evidence VDT, ni pa jasna vloga posameznih državnih tožilstev z vidika obveznosti in izvajanja nalog upravljalca. V izogib nejasnostim predlagamo, da se člen dopolni.

Prav tako v zvezi s 7. odstavkom novega 77. člena ZDT-1 opozarjamo, da so varovani osebni podatki glede na definicijo predpisov s področja varstva osebnih podatkov, vsi osebni podatki, ne glede na to, da je za določene osebne podatke z zakonom predvidena javna objava. V izogib nejasnostim zato predlagamo preoblikovanje tega odstavka.

V zvezi s 7. odstavkom novega 77. člena ZDT-1 glede na vsebino centralne kadrovske evidence zgolj iz previdnosti še izpostavljam, da je obveznost brezplačnega posredovanja predvidena zgolj za organe in ne tudi za morebitne druge organizacije, ki so upravljalci zbirk osebnih podatkov vsebovanih v kadrovski evidenci. Kot je namreč razvidno iz 180. člena ZDT-1 posamezno državno tožilstvo upravlja vpisnike, imenike in evidence državnega tožilstva, iz česar izhaja, da je vsako državno tožilstvo v tem delu samostojen upravljevalec.

K 61. členu (spremembe 182. člena ZDT-1)

IP pozdravlja napore vložene v jasnejšo zakonsko ureditev elektronskega dostopanja in pridobivanja osebnih podatkov iz uradnih evidenc in javnih knjig s strani državnih tožilstev. Ob tem IP ugotavlja, da se s spremembami 182. člena ZDT-1 ureja široko možnost povezovanja vseh zbirk osebnih podatkov iz uradnih evidenc in javnih knjig z informatizirano zbirko osebnih podatkov tožilstva za namene obravnavanja in reševanja posamezne zadeve.

IP se ne opredeljuje do utemeljenosti pooblastila za pridobivanje vseh potrebnih podatkov s strani državnega tožilstva v okviru konkretne zadeve (kot že doslej). IP pa meni, da bi bilo s ciljem pravočasnega zagotavljanja ustreznih ukrepov varnosti osebnih podatkov in naslavljanja morebitnih tveganj za pravice posameznikov priporočljivo določiti dodatne zakonske varovalke za zasebnost posameznikov (kot npr. predhodna ocena učinkov pred izvedbo povezovanja). Gre namreč za široko določbo o povezovanju s prav vsemi obstoječimi uradnimi evidencami in javnimi knjigami, ki mora biti tudi v praksi vedno skladna z ustavnim načelom sorazmernosti posegov v zasebnost. V zakonu je namreč v predlogu zakona določeno zgolj izvajanje načela sledljivosti obdelav, ni pa drugih varovalk, s katerimi bi se načelo sorazmernosti in varnost osebnih podatkov v praksi zagotavljalo. Tveganja, ki jih povezovanje s prav vsemi obstoječimi uradnimi evidencami in javnimi knjigami prinaša, so namreč drugačna, kot če gre za posamične zahteve v neavtomatizirani obliki.

Hvala za sodelovanje in lep pozdrav,

Mojca Prelesnik, univ. dipl. prav.,
informacijska pooblaščenka

Pripravila:

Alenka Jerše, univ. dipl. prav.
namestnica informacijske pooblaščenke